

§ 10.

Den Arbejdsgiver eller hans Stedfortræder, der imod Bestemmelsen i § 1, 1ste Stykke, anvender en Kvinde til Arbejde, eller som overtræder Bestemmelserne i §§ 3, 2det Stykke og 4, er ifaldet en Bøde fra 10 Kr. indtil 200 Kr. Samme Bøde ifalder den Kvinde, som imod Bestemmelsen i § 1, 1ste Stykke, lader sig anvende til Arbejde.

Sager angaaende Overtrædelse af de i foranstaaende Stykke omhandlede Bestemmelser paatales af det offentlige og behandles som offentlige Politisager.

§ 11.

Denne Lov træder i Kraft (ifølge Konventionen: senest den 1. Juli 1922). Samtidig ophæves Bestemmelsen i § 29 i Lov Nr. 143 af 29. April 1913 om Arbejde i Fabrikker m. v. samt det offentlige Tilsyn dermed.

En Sygekasses Forpligtelser til i Medfør af Sygekasselovens § 23 i Barseltilfælde at yde det paagældende kvindelige Medlem en Hjælp af mindst 1 Kr. pr. Dag, saalænge Sengelejet varer, indtil 10 Dage efter Nedkomsten, skal være afhængig af, at der ikke tilkommer hende Understøttelse i Henhold til nærværende Lov.

Som det vil ses, fastsætter Udkastets § 1 i Overensstemmelse med Konventionens Art. 3, jfr. Art. 1, Omraadet for Lovens Beskyttelsesregler til at være Haandværks-, Industri-, Handels- og Transportvirksomheder. Forbudet i § 1 svarer iøvrigt til Konventionens Art. 3 a, Bestemmelsen i § 2 svarer til Art. 3 b, § 3, 1ste Stykke svarer til Art. 3 d og § 3, 2det Stykke er en Gentagelse af Bestemmelsen i Fabrikloven af 29. April 1913 § 29, sidste Stykke. Lovudkastets § 4 svarer til Konventionens Art. 4 og § 5 svarer til Art. 3 c. I § 6 er foreslaaet en Bestemmelse om, at de særlige Underholdsbidrag, som i Henhold til Alimentationslovgivningen udbetales forskudsvis af det offentlige til en Barnemoders Underhold en Maaned før og en Maaned efter Fødslen, fradrages i Understøttelsen efter § 5. Bestemmelserne i §§ 7 og 8 er ikke nødvendiggjorte af Konventionen, men anses for at være et *naturligt Supplement* til Lovens øvrige Understøttelsesbestemmelser, jfr. Landstingsmand Steinckes Forslag i „Fremtidens Forsørgelsesvæsen“ II. Speciel Del, Side 157, §§ 257 og 258.

Det foran omhandlede Lovudkast har været Genstand for Drøftelse saavel i et af Socialraadet nedsat særligt Udvalg som i det samlede Raad.

Fra forskellige Sider i Socialraadet er der indtaget de nedenfor angivne Særstandpunkter dels med Hensyn til Lovudkastet som Helhed, dels med Hensyn til Enkeltheder i dette, medens Raadet iøvrigt har kunnet slutte sig til Udkastet.

Et Mindretal, bestaaende af *Busch-Nielsen, Hauch, H. Langkjær, Otto Meyer, Claus J. Olsen, H. P. Prior* og *A. Wildt* har med Hensyn til Lovudkastet fremsat følgende Udtalelser:

De af Washington-Konferencen vedtagne Regler for Kvinders Arbejde før og efter Fødslen gaar i Hovedtrækkene ud paa,

1. At der indføres *absolut Forbud* mod Kvinders Arbejde 6 Uger efter Nedkomsten og Ret for en Kvinde til at forlade Arbejdet 6 Uger før Nedkomsten.
2. At de paagældende Kvinder i dette Tidsrum skal have en Understøttelse enten af Staten eller gennem en særlig Forsikring.
3. At Arbejdsgivernes Ret til at afskedige disse Kvinder indskrænkes.
4. At Mødre har Ret til at faa fri 2 Gange $\frac{1}{2}$ Time daglig for at give deres Spædbørn Die.
5. Bestemmelserne omfatter kvindelige Arbejdere i Industri (Haandværk), Transport og Handel samt Kontorpersonale m. v. i disse Virksomheder.

Paa Grundlag heraf er der fremsat et Lovforslag om Barselhvile m. m., hvori man til Dels følger Washington-Konferencen. Af Fravigelser kan nævnes, at man optager Fabriklovens Bestemmelser om et særligt Lokale til Afbenyttelse for diegivende Mødre. Endvidere udvides Understøttelsesretten til under visse Betingelser at omfatte alle gifte Kvinder, der er Medlem af en Sygekasse, og der indføres en Bestemmelse om, at der kan ydes diegivende Mødre 1 Liter Sødsmælk daglig i et Tidsrum af 6 Maaneder efter Nedkomsten.